

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., v právní věci žalobce **M. M.**, bytem M. n. 14/13, Z., zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2015, č. j. KUOK 99742/2015, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl jako opožděné odvolání

žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Šumperk, odboru dopravy, ze dne 19. 8. 2015, č. j. MUSEP 76501/2015, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Žalobce namítal, že jeho odvolání bylo včasné. S odkazem na § 37 odst. 4 správního řádu žalobce dovozoval, že může učinit podání též jinými technickými prostředky a jako podmínku stanoví, aby v pětidenní lhůtě bylo podání potvrzeno řádným způsobem. Výčet technických prostředků, jimiž lze podání učinit, je výčet demonstrativní, což lze seznat jazykovým výkladem (uvození výčtu slovem „zejména“). Vzhledem k tomu, že žalobce učinil podání odvolání telefonicky dne 11. 9. 2015, pak postačovalo jej potvrdit nejpozději dne 16. 9. 2015. Žalobce podání potvrdil dne 13. 9. 2015 a tak zachoval lhůtu podle § 37 odst. 4 správního řádu. Ani skutečnost, že telefonické podání odvolání učinil dne 11. 9. 2015 samotný žalobce, a potvrzení odvolání bylo učiněno jeho zástupcem, není postupem, který by byl v rozporu se zákonem. Úkon, který činí samotný účastník řízení, může být potvrzen jeho zástupcem, neboť zástupce jedná jménem zastoupeného. Proto je podle žalobce nutno na podání odvolání hledět jako na učiněné dne 11. 9. 2015, neboť dne 13. 9. 2015 bylo pouze potvrzeno. K prokázání svého tvrzení, že žalobce učinil podání odvolání telefonicky dne 11. 9. 2015, se žalobce dovolával svědecké výpovědi své bývalé přítelkyně M. V., která byla u telefonátu přítomna, audio záznamu telefonátu mezi žalobcem a správním orgánem I. stupně a výpisu hovorů z telefonního čísla žalobce. K prokázání svého tvrzení, že žalobce učinil potvrzení podání datovou schránkou dne 13. 9. 2015, žalobce navrhoval prokázat obálkou datové zprávy odeslané prostřednictvím datové schránky a dodejkou datové zprávy odeslané prostřednictvím datové schránky. Žalobce uvedl, že důkazy předloží soudu při jednání na kompaktním disku, neboť z jejich povahy není možné je doručit cestou datové schránky.

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě se neztotožnil s tvrzením, že odvolání podané telefonicky je podání učiněné v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu. Dle žalovaného je míněn takový technický prostředek, kterým je prokazatelně správnímu orgánu odvolání doručeno, a ze kterého je patrné, kdo odvolání činí a v jaké věci. Z logiky věci nelze „obsah podání“ učiněného údajně telefonicky žádným hodnověrným způsobem prokázat. Navrhované důkazy nemohou v dané věci přinést žádné relevantní skutečnosti důležité pro posouzení, zda bylo či nikoliv podáno v zákonné lhůtě odvolání. Podle žalovaného se v daném případě jedná pouze o procesní strategii s cílem zpochybnit posouzení dodržení odvolací lhůty žalovaným. Spisový materiál správního orgánu I. i II. stupně jednoznačně prokazují, kdy bylo odvolání podáno, a že posouzení podání odvolání žalovaným bylo v souladu se správním řádem.

[4] Protože žalobce nesouhlasil s rozhodnutím věci bez jednání, soud nařídil jednání na 24. 5. 2017. Žalobce ani jeho zástupce se jednání nezúčastnili, ani se neomluvili a žádné důkazy jejich soudu do tohoto dne nedoručili. Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že zmocněnci žalobce Zdeňku Strakovi bylo rozhodnutí o přestupku ze dne 19. 8. 2015 doručeno správním orgánem I. stupně do datové schránky dne 27. 8. 2015. Žalobci bylo doručováno toto rozhodnutí poštou a žalobce ho převzal 28. 8. 2015 do vlastních rukou.

[5] Odvolání proti rozhodnutí ze dne 19. 8. 2015, zaslané zmocněncem žalobce Zdeňkem Strakou, bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 13. 9. 2015 elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem. Ve správním spise správním orgánu I. stupně a ve správním spise správního orgánu II. stupně není žádný další dokument o telefonickém hovoru anebo jakémkoliv jiném podání po datu vydání rozhodnutí o přestupku.

[6] Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že ze spisového materiálu zjistil, že rozhodnutí ve věci bylo zmocněnci žalobce dodáno do jeho datové schránky dne 25. 8. 2015 a doručeno dne 27. 8. 2015 přihlášením oprávněné osoby. Lhůta pro odvolání podle § 83 odst. 1 správního řádu. činila 15 dnů a skončila dne 11. 9. 2015 a následující den rozhodnutí nabylo právní moci. Z průvodek připojených k odvolání vyplývá, že toto bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně do datové schránky až dne 13. 9. 2015. Odvolání žalobce učiněné prostřednictvím zmocněnce jeho datovou schránkou bylo podáno až po marném uplynutí lhůty pro podání odvolání, a proto jej žalovaný podle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné bez dalšího zamítl. Žalovaný přezkoumal opožděné odvolání z hlediska, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí a dospěl k závěru, že nebyly zjištěny skutečnosti, které by použití shora uvedených mimořádných opravných prostředků odůvodňovaly.

[7] Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[8] Protože žaloba směřovala proti rozhodnutí, jímž bylo odvolání zamítnuto jako opožděné, byl soud oprávněn přezkoumávat pouze otázku opožděnosti odvolání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 5 As 107/2013 - 38 a na č. I. 41 citovanou judikaturu, www.nssoud.cz).

[9] Podle § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 28. 7. 2016, *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.*

[10] V souzené věci je nesporné, že žalobce podal písemné odvolání prostřednictvím datové zprávy s uznávaným elektronickým podpisem dne 13. 9. 2015. Spornou byla otázka, zda šlo o prvotní podání, které by bylo bezpochyby opožděným podáním, o čemž mezi účastníky nebylo sporu, anebo šlo o potvrzení telefonického podání ze dne 11. 9. 2015 ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu.

[11] Podle § 37 odst. 4 správního řádu *podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.*

[12] Pokud by žalobce podal odvolání pomocí jiných technických prostředků v odvolací lhůtě, šlo by o odvolání podané včas a žalovaný by byl povinen jej meritorně projednat (případně odstraňovat vady, když by je mělo). V posuzovaném případě však nebylo prokázáno ani ve správním ani v soudním řízení, že by žalobce jakékoli podání v odvolací lhůtě vůči správnímu orgánu učinil. Součástí správního spisu žádné takové podání ani záznam o něm není, a to ve správním spise správního orgánu I. stupně ani ve správním spise žalovaného. Bylo tedy na žalobci, aby osvědčil, že takové podání učinil. Žalobce k důkazu navrhl výslech svědkyně, provedení důkazu nahrávkou hovoru a listinným důkazem (výpisem hovorů). Žalobce však nahrávku ani výpis hovorů soudu nezaslal ani nedoložil u jednání, kterého se ostatně ani nezúčastnil, ani se z něj neomluvil.

[13] Podle konstantní judikatury Ústavního soudu lze provedení důkazu odmítnout ze tří důvodů, tj. pro jeho irelevantnost ve vztahu k předmětu řízení, pro jeho nedostatečnou vypovídací hodnotu nebo pro jeho nadbytečnost (srov. náleze ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>). Důkaz výpovědi svědkyně M. V., bývalé přítelkyně žalobce, nepovažoval soud za důkaz s dostatečnou vypovídací hodnotou, audiozáznam hovoru by měl pro soud nepoměrně větší vypovídací schopnost. Výpověď bývalé přítelkyně není přímý důkaz a navíc by šlo o důkaz, který není automaticky, objektivně zaznamenán a mohla by nadto vyvstat otázka důvěryhodnosti svědka. Významným důkazem by byl audiozáznam (nahrávka) hovoru žalobce s oprávněnou úřední osobou. Soudní řízení je ovládáno dispoziční zásadou, a když žalobce nahrávku nedoložil, soud nebyl povinen vyhledávat a provádět důkazy z úřední moci.

[14] I přesto, že principy správního trestání obecně nevylučují předložení důkazů v kterékoli fázi přezkoumávání přestupku, nelze rovněž odhlédnout od toho, že žalobce žádný z citovaných důkazů vůbec nenavrhoval ve správním řízení (dokonce ani netvrdil nic o telefonickém podání v odvolání samotném), a nic pro provedení technicky zaznamenaných důkazů fakticky neučinil ani po celou dobu

řízení soudního. Nařízeného jednání se žalobce ani jeho zástupce nezúčastnili, ani se neomluvili. Přitom jednání bylo nařizováno právě z důvodu navrženého dokazování. Tento postup žalobce spíše nasvědčuje účelovému jednání a tomu, že žalobce telefonické podání vůbec neučinil.

[15] Argumentu žalovaného, že § 37 odst. 4 správního řádu nemá na mysli při odvolání jako jiné podání telefonické podání, soud nepřisvědčuje. Soud si je vědom, že na opravné prostředky klade judikatura přísnější požadavky než na omluvu z jednání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 4 As 189/2015 – 37, zejména bod 25). Ovšem na druhé straně je třeba poukázat na to, že ani znění zákona samotného, ani jeho účel, a rovněž ani judikatura a doktrína telefonické podání odvolání nevylučuje.

[16] Ustanovení § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu „*je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím*“ je třeba vykládat tak, že jde o demonstrativní, příkladný výčet jiných technických prostředků a že tímto prostředkem je rovněž telefon. O tomto zjevně není mezi účastníky řízení sporu. Žalovaný ovšem dovozuje, že tento prostředek nelze užít k podání odvolání, toliko k podání omluvy. Takový závěr nemá oporu v zákoně, a to ani v § 37 odst. 4 správního řádu, ani v jiném zákonném ustanovení. Naopak, význam okamžiku podání komentuje Josef Vedral právě ve vztahu k odvolání (Vedral, J. *Správní řád. Komentář*. II. vydání. Praha: Ivana Hexnerová – Bova Polygon, 2012, str. 415).

[17] V daném případě však nebylo prokázáno, že by jakékoli telefonické podání žalobce v odvolací lhůtě učinil. Ze správního ani soudního spisu se nepodává a žalobce ani netvrdí, že by požádal o prominutí zmeškání lhůty. Proto byl postup správních orgánů souladný se zákonem a soud dospěl k totožnému závěru s žalovaným, že předmětné odvolání žalobce bylo opožděné.

[18] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal, a neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 24. 5. 2017

Za správnost vyhotovení:
Šárka Harazinová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně